

al mulig Tillid i det, der falder indenfor deres Hverv, nemlig at styre Kommunens Anliggender saa økonomisk som muligt paa Stattenbernes Vegne, men udenfor det er der ikke Spor af Grund til at tale om Tillid til dem eller at haabe, at de skulle gøre noget i den Retning, som der her tales om, som de ikke ifølge Lovgivningen ere forpligtede til. — Det har været mig meget interessant at høre den Forhandling, der er ført mellem to ærede Medlemmer fra samme Amt, nemlig fra Frederiksborg Amt, det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage) og det ærede Medlem fra Frederiksværk (Goldch). Jeg skal ikke komme ind paa den meget interessante Forhandling mellem de to Herrer, men jeg skal kun sige, at det ærede Medlem fra Frederiksværk kan ikke benytte det ærede Medlem fra Fredensborg og mig og sige: Der staar to Modhætninger, som bægge angribe Loven, følgelig maa dette være en god Lov, da den ligger i Midten. Saaledes kan man virkelig ikke sige, thi det ærede Medlem fra Fredensborg og jeg ere ikke Modhætninger i den teoretiske Opfattelse af dette Lovforslag. Hvad det ærede Medlem sagde om Princippet, er jeg enig med ham i. Det er det eneste Gode, det eneste Udspring ved dette Forslag, at det hviler paa det samme Grundlag som det Forslag, det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds og jeg indbragte, nemlig at det fletter den gamle, mugne, elendige Teori om Hjælp til Selvhjælp og stiller sig rent og klart paa Demokratiets, eller om man vil, Socialdemokratiets Princip. Det er noget, som utvilsomt kræver Anerkendelse, og som det vilde være Synd og Skam at nægte at anerkende. Altsaa for saa vidt er det ærede Medlem fra Fredensborg og jeg enige. Der er ingen Tvivl om, at Grundlaget for dette Forslag er et godt Princip, Grundlaget er der ikke noget i Vejen med; det er netop vort Princip, det hviler paa. Forskellen kommer først frem i Udførelsen. Men det er jo ganske vist saa, at hvor glad jeg end kan være ved Princippet, saa er dog det bare større Princip, som der slet ikke hænger noget Tvedt ved, en temmelig mager Ting at saa, og det er jo det ulykkelige ved dette Forslag, at Princippet ikke gennemføres. Vi have derimod i vort Lovforslag gennemført Princippet, saa der virkelig blev noget ud af det, saa man kunde sige, hvad de fattige fik, og saaledes at de vare sikre paa, at de fik noget. Men her har man kun det bare Princip udtalt, medens man ingen Garanti har for, at et eneste Menneske faar noget. Derfor angreb jeg Loven, men det ærede Medlem fra Fredensborg og

jeg ere ikke uenige om Princippet; det er ikke det, der er noget i Vejen med. — Det skal ikke være min Opgave at forlænge denne Forhandling yderligere. Jeg beklager, at kun det ene gode af Vædringsforslagene har vundet det Bifald, som ogsaa alle de andre gode Vædringsforslag fortjene, og jeg vil overlade til alle ærede Medlemmer at stemme over disse Vædringsforslag, som de have Hjerter til. Jeg vilde blot ønske, at alle ærede Medlemmer stod med den samme Frihed, som det ærede Medlem fra Fredensborg. Det er virkelig en Fornøjelse, trods den tætte Sammenslutning at høre et Medlem udtale en Mening, som ikke er en fælles Sammensmætnings-Mening.

Saralb Jensen: Jeg vil tillade mig at gøre nogle enkelte korte Bemærkninger til de ærede Medlemmer, som have udtalt sig angaaende de af mig og mine Meningsfæller stillede Vædringsforslag. Ministeren udtalte, at han ikke kunde gaa med til denne ny Affattelse af § 2, naar det skulde kaldes en Alderdomsforsørgelse. Saafernt det skulde kaldes en Alderdomsforsørgelse, kunde jeg heller ikke være med til denne Affattelse, og derfor have mine Meningsfæller og jeg ogsaa stillet Forslag om, at Titlen skulde forandres saaledes, at den kom mere til at svare til Indholdet af denne Lov end den Titel, der staar for Øjeblikket. Den ærede Minister udtalte, at den Vædring, vi have tilladt os at stille til § 5, første Passus, stod i Modstrid med Lovforslagets Mening om, at fattige skulde have det nødvendige til deres Underhold. Det kan jeg aldeles ikke forstaa. Kommunalbestyrelsen har fuldstændig Ret til at give de fattige lige saa meget, de ville, saa meget de have Evne til og i det hele saa meget, som de synes. Vor Vædring gaar kun ud paa at forhindre, at Kommunalbestyrelserne ganske roligt kunne putte Statstilskuddet i Lommen, saa at dette ikke kommer de fattige til gode. Derfor kan jeg ikke se, at det kan komme til at staa i nogen som helst Strid med den Tanke, at de fattige skulde have det nødvendige. Den ærede Minister udtalte med Hensyn til Afhylerne og Anstalterne, der findes omtalte i § 5, at det rimeligvis vil gaa saaledes, som her af os foreslaaet. Men naar det er Tanken, at der ligger en Betryggelse for de fattige deri, at de komme ind under Loven, kan jeg ikke indse, af hvilken Grund man ikke kan modtage dette, af hvad Grund Flertallet her i denne Sal ikke kan modtage en saadan Vædring, som den ærede Minister selv indrømmede er selvfølgelig. Den ærede Ordfører udtalte en ret mærkværdig Paaastand